

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in ponedeljka ob 5 popoldne.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Val dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nežalostno pisma se ne sprejemajo in rokopi si se ne vračajo.

zdelatelj in odgovorni urednik: Stefan Godina. Lastnik konsorzij lista „Edinosti“. — Tisk tiskarne „Edinosti“, vpisane zadruge z omejenim poročstvom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20. Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto K 24—

za pol leta 12—

za tri mesece 6—

za nedeljsko izdajo za celo leto 520

za pol leta 260

VEČERNA EDINOST Svetovna vojna.

Posamezne številke se prodajajo po 6 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglaš se računajo na milimetre v širokosti ene kolone. Cene: Oglaš trgovcev in obrtnikov mm po 10 vin. Osmrtnice, zahvale, poslanice, oglaš denarnih zavodov mm po 20 vin. Oglaš v tekstu lista do pet vrst K 5— vsaka nadaljna vrsta 2—

Mali oglaš po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev. Oglaš sprejema inšerlatni oddelček „Edinosti“. Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“. — Plača in toži se v Trstu. Uprava in inšerlatni oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštouhranilnični račun št. 841.652.

Boji ob Bzuri.

MILAN, 4. (Cenz.) Vojni poročevalci »Secola« poročajo o pozicijskih bojih ob Bzuri in Rawki: Grmenje topov traja neprestano. Iz mesta Grodziska, ki je šlo pred vojno 6000 prebivalcev, je polovica prebivalstva pobegnila. Mesto je podobno velikemu vojaškemu taborišču. Ob Rawki in Bzuri se vrše boji; artiljerija je porušila okoli 60 hiš; mnogo mest teh malih rek je posutih s trupli; za nekatere jarke so se vršili že ponovno srčiti boji. Na nekaterih točkah so oddaljeni nemški strelski jarki od ruskih komaj 50 m. Na obeh straneh prepevajo po strelskih jarkih narodne pesmi. Pri Bolimowu so baje Rusi zašli na neki podminirani teren, tako da je bil en ruski polk popolnoma uničen.

Bombardiranje Belgrada.

MILAN, 4. (Cenz.) »Corriere della Sera« poroča iz Niša o zadnjem bombardiranju Belgrada: Edini železniški vlak, ki spada Belgrad z ostalo Srbijo, ni mogel prispeti na kolodvor, ker je bil ta uničen in se je moral ustaviti pet kilometrov pred mestom. Učinek avstrijske artiljerije je bil strašen. Razven tega so tudi podonavski monitorji obstreljevali Belgrad. Vse tovarne, hiše, skednji in hlevi v okrožju okoli dveh kilometrov so bili popolnoma uničeni. Državna tobačna tovarna z velikimi zalagami je razvalina. Od marsikaterih hiš so ostala le gola zidovja.

Z zapadnega bojišča.

ŽENEVA, 4. (Cenz.) »Journal de Geneve« poroča iz Pariza: Sedaj stavi francoski narod velike nade na novo francosko ofenzivo, ki jo pričakujejo za sredo meseca aprila. Baje imajo Francozi veliko premoč zlasti v artiljeriji.

PARIZ, 4. (Cenz.) General Maunoury, ki je bil, kakor znano, pred kratkim pri pregledovanju strelskih jarkov nevarno ranjen, se vedno ni prišel k zavesti. Njegovo stanje je jako resno. Na njegovo mesto je bil imenovan sedaj general Dubois, bivši voditelj oddelka za konjenico v vojnem ministrstvu.

Nemška letala nad francoskimi mesti.

PARIZ, 5. (Kor.) Kakor poroča »Temps« iz St. Die, je bilo imenovano mesto v soboto že v šestici bombardirano od nekega nemškega letala. Letalo je vrglo štiri bombe. Ena je ranila tri osebe, ostale pa so napravile le neznatno škodo.

LYON, 5. (Kor.) »Nouveliste« poroča iz Hazebroucka: Neko nemško letalo je vrglo v četrtek na Armentieres sedem bomb. Ubila je bila ena civilna oseba, ranjeni pa so bili trije angleški vojaki in sedem civilistov.

Neki drug »golob« je letal dne 3. t. m. nad Haverskarquom in spustil bombe, pri čemer je bilo ranjenih več vojakov.

Potopljena parnika.

LONDON, 5. (Kor.) Mali angleški parnik »Olive« je bil med otokom Guernsey in Calaisom torpediran. Moštvo je bilo rešeno.

Ruska jadrnica »Hennes« je bila torpedirana na potu v Mehiko pri otoku Wight. Moštvo je rešeno.

Zaplenjeni španski parnik.

LYON, 5. (Kor.) Kakor poroča »Nouveliste« iz Nice, je pomožno križarica »Corte« v noči od 2. na 3. aprila pri rtiču Camerart ustavila španski parnik »Teresa Fabrezas«. Parnik je bil odveden v Nico. Pri preiskavi so našli dva Nemca, ki sta bila skrita med prtljago. Bila sta aretirana.

Srbsko-bolgarski incident.

SOFIJA, 5. (Kor.) »Agence tel. Bulgare« poroča: V odgovor na demaršo srbskega poslanika glede turškega vpada v okraj Valandovo, ki ga je tiskovni urad v Nišu tako lahkomislnostno predstavil kot invazijo komitašev in bolgarskih vojakov na srbsko ozemlje, je poslalo zunanje ministrstvo srbskemu poslaniku noto, kjer opisuje pravi dejanski položaj po poročilih mejnih oblasti in posebno neoporečni nastop bolgarskih obmejnih straž, ki so storile vse, kar so mogle, da so varovale srbske straže in dale bežočemu prebivalstvu zatočišče. Noto zahteva noto, da naj se ukrenejo odredbe, da srbske čete pri zasledovanju upornega prebivalstva ne bodo streljale na bolgarske obmejne straže in tako ustvarjale incidente, katerih posledice zamorejo biti nevarno rešene.

Novi češki namestnik zaprišežen.

DUNAJ, 6. (Kor.) Njegovo Veličanstvo cesar je danes ob 11 dopoldne v Schönbrunnu zaprišežen novoimenovanega namestnika za Češko, grofa Maksa Coudenhova.

Pri slavnostnem aktu so intervenirali v zastopstvu najvišjega komornika grof Karel Lanckoronski, generalni adjutant cesarja, grof Paar, general kavalerije in minister za notranje zadeve baron Heindl. Zaprišeženo formulo je prečital ministerjalni svetnik dr. Ludovik pl. Alexy.

Bitka pri Zborovem.

Sledeče poročilo posnemamo po slovaškem dopisu, priobčenem v nedeljski številki praških »Narodnih Listov«. Zanimivo je tembolj, ker so imenovani kraji na severnem Ogrskem v slovaškem jeziku, da tako vendar enkrat čujemo ona krajevna imena, ki se dan zadnem imenujejo v raznih vojnih poročilih, tako, kakor jih govori narod, ki biva tamkaj, namreč Slovaki, ne pa onih madžarskih skovank, ki smo jih bili izključno navajeni doslej. Dopisnik pravi:

Madžarski časopisi priobčujejo plastične opise bojev, ki se odigrajajo v šariški (madž. »saroški«) in zemlinski županiji, torej na našem, slovaškem ozemlju, po besedi in kulturno češkoslovaškem. Ne samo Poljaki in Rusini, temveč tudi mi očitno neposredno strašne učinke svetovne vojne. Iz dukelske nižine vodi krasna dolina k reki Ondavi, ki teče skozi znano Makovico. Makoviško pogorje deli Ondavo od reke Tople. Obe rečici tečejo vzporedno severovzhodno, od Kurima in Duplina dalje pa proti jugu ter se združujeta pod Vranovim (madž. »Varanno«) ter se izliva v Bodrog na madžarskem ozemlju. Zemljepisna razdalja med Bardiovim (madž. »Bartfa«, nem. »Bartfeld«) in dukelskim prelazom na eni ter Strepkovim (madž. »Sztrokpo«) na drugi strani ni velika, vmes namreč leži edino le Makoviško pogorje, visoko 600 do 700 metrov in gozdno. Vse ceste in pota vodijo ob rekah, ob gorskem podnožju. Naše čete obvladujejo doline in ceste z vrhov, so dobro utrjene in imajo za seboj razmerno goste mreže dobrih cest. Rusi morejo dobiti ceste za ceste le tako, da skušajo osvajati operacijske točke, da z njih iz nižine naskakujejo naše postojanke. Strateške in taktične kretnje ruskih čet so silno težavne in zato ni čuda, da morejo napredovati le počasi in da imajo velike izgube. Doslej smo vedno čuli, da se Rusi bojujejo pri Dukli, Lupkovem, Užoku i. t. d. S tem pa ni povedano, da bi se bojevali samo za prehod čez prelaze, kajti zavzeti morajo tu, ako hočejo napredovati, vse strateško važne višine, vse steze, pota in ceste, poleg tega pa tudi vse okope, utrbe in dobre pozicije za topništvo. V ta namen morajo posekavati cele gozde. Pijonirji imajo tu težko in nevarno delo. Rusi prodirajo proti Šaryšu (madž. »Sáros«) z dvema kolonom: čez Maguro malostovsko in Regetovko proti Zborovemu (madž. »Zboró«) in čez Doljno Poljanko (madž. »Also Pogany«) in Šmilno, potem pa čez dukelsko kotlino na Svidnik (madžarske »Felső« in »Alsószvidnik«), od tam ob Ondavi nizdol čez Orlik, Mirošov, Poljanko proti Zborovemu in na jug proti Duplinu (»Bányavölgy«) in Stropkovu. V Zborovo vodijo iz Poljske tri ceste. Mala slovaška vas je vzdolž ceste v Bardio, kjer se konča železnica, ki vodi iz Prešovega (madž. »Eperies«).

Za Zborov se bje v zadnjem času neprestan trdovraten boj. Samo 24 ur je trajalo prostovoljno premirje v bojih na Makoviškem pogorju. Bilo je to minuli četrtek. Rusi so tedaj popolnoma svoje razredene vrste in v petek se je začel boj ob gornjem teku Ondave nanovo z vso silo. Madžarski listi pišejo, da Rusi zbirajo v tem kraju velikanske mase vojske in da hočejo za vsako ceno osvojiti Zborov, oziroma železniško progo Bardiov-Prešov. Najbrž pa jim ne gre za to, da bi prodrli s svojimi masami do Prešovega, dokler bi ne zavzeli odeska Lupkov-Užok, temveč bi najbrž hoteli pretrgati promet na železnici iz Prešovega v Bardio.

Minili petek so se začeli boji okoli Zborovega na novo in več hiš je že zgorelo. Stare kurije (plemiške hiše), ostanki iz Rakocovske dobe, so popolnoma razdejane. Dvorec Rakoczijev, ki ga je zgradil Jurij Rakoczi in je last rodbine Erdődov, je uničen. Granate so pokončale tudi onih znanih sto lip, pod katerimi je pisal Rakoczi svoja pisma (Datum Zboroviae subcentum liliis). Istočasno je hrumel boj v vzhodni smeri pred semeliškimi vrhovi.

Povsod so napadali Rusi z veliko premočjo. Top proti topu, mož proti možu. Boj se je bil za sedem vrhov tega pogorja, ki obvladujejo proti jugu vso okolico. V več postopnih vrstah so Rusi naskakovali naše postojanke. Vse zastoji. Toda Rusi niso popuščali in vedno so pošiljali nove čete proti našim. Napadali so srdito in včasih so dospeli vse do naših zakopov. Tedaj so se naši vrgli na sovražnika in boj na bajonet je trajal cele ure. Šele proti večeru je nekoliko potihnil boj, da bi se potem ponoči ponovil še srdeče. Na zborovskem pokopališču se je posrečilo Rusom, da so se zakopali, toda našim se je vključ temu posrečilo, da so vzdržali vas. Pri Zborovem se je videl zelo lep topniški boj. Ponoči so naše čete v Zborovem in v podolju omenjenih sedmih vrhovcev izvršile bajonetni protinaskok. Tedaj je vsa vas vžgala v ognju. Hiše, gospodarska poslopja, seno, slama, hlevi, deli gozdov, vse je začelo goreti in je razsvetljevalo grozno tragedijo, ki se je odigrala tu. Končno so se po večurnih bojih morali na nekaterih mestih Rusi umekniti, puščajoč za seboj cele hekatombe mrtvih in ranjenih.

Mrtvecev se je nagomililo toliko, da so v petek pod večer prosili Rusi za dvurno premirje, da pokopljejo mrtvece. Naše čete so prenehale streljati in so skupaj z ruskimi začele veliki pokop. Častnike so pokopali posebej in vse čete so salutirale v počast padlim junakom. Sovražniki so tako počastili žrtve nesrečne vojne in so vsaj dve uri mirovali.

Zanimivo je še, da so stare razvaline nekdanjega Makoviškega gradu, ki krasi na vrhuncu pri Zborovem vso okolico, postale važna strateška točka. Od tod so obvladovali pokrajino, močnega magnata in plemiča, Rozgonjovci, rodbine Zudar, Tarcazi, Seredy in nekaj časa tudi »češki bratje«. Leto 1601. je Januš vojvoda z Ostroha izročil grad rodbini Rakoczijev. Okoliško prebivalstvo si pa vse drugače razlaga to izpremembo: Mogočni vlastelin Seredy je baje pri neki pijančici prodal Rakocziju grad za 16.000 cekinov s pogojem, da morajo biti cekini kovani v Kremnici tistega leta. Rakoczi je dal nakovati v Kremnici toliko cekinov in stari Seredy je umrl jeze, da je prodal očetovsko posest.

Na tem historičnem mestu so si našli naši topovi zelo dobre postojanke in od tod sedaj doni njihov grmeči glas.

Vloga Rusije v mednarodnem svetovnem tekmovalstvu.

Nedavno umrl ruski diplomat in državnik grof Sergij Witte se je posebno bavil s tem predmetom v svojih »Predavanjih o narodnem in državnem gospodarstvu«.

Vloga Rusije v mednarodnem gospodarskem tekmovalstvu — pravi Witte — je posebna. Razširjena po silni površini in ustvarjajoča sklenjeno področje, v katerem je vsega, česar treba, da se doseže najvišja stopnja gospodarskega razvoja, tvori Rusija tržišče za prehod, ki mu ga po velikosti ni primere. Iz tega dejstva izhaja, da za Rusijo mednarodni odnosi niso vprašanje eksistence, kakor so za njenega atipoda Anglijo. Mednarodni odnosi so za Rusijo le pot, po kateri odpravljajo, česar ima v preobilici in zato jej ni treba kolonialne politike. V prometu z inozemstvom izhaja odhod za Rusijo pred vsem naloga mirnih odnosov. Če gredo države evropskega zapada v Azijo za gospodarskim, a ne redko tudi za političnim podjarmljenjem narodov, po morila biti mislija Rusije, da štiti in povspenjuje kulturo. Witte je hotel povečati sfero ruskega vpliva ter s tem hkratu v lastnem interesu Rusije varovati sosednje države pred prekomernimi političnimi in kolonialnimi težnjami drugih držav.

Neprestano so gledale njegove oči velik, obilen dobiček v mirni penetraciji. Kitajska, Japonska in Koreja, kjer skupno število ljudstva iznaša 460 milijonov duš in kjer je v mednarodni trgovini 750 milijonov letnega prometa, niso niti od daleč tako razvile svojih trgovinskih zvez, kolikor bi mogle. Potom transsibirskih železnice more Rusija ustvariti velikanski izmen z notranjimi kitajskimi pokrajinami, ki so daleč od obali, a so izredno goste naseljene. Ob enem more Rusija s to linijo prevzeti več del preskrbovanja Kitaja z blagom iz Evrope: bombažnimi tkaninami, volno, kovinami, petrolejem, sladkorjem, užigalci. Ako je sedaj Moskva prej rusko, nego svetovno tržišče, pa jej za bodočnost pripada tu pa tam večja naloga: trgovina s svilo, čajem in kožuho v Evropo; trgovina s tekstilnim blagom in drugimi fabrikati v Evropo bi se mogla koncentrirati v

Moskvi, pak jo postaviti v središče svetovnega tranzitnega prometa.

Naravno torej, da je bil Witte nasproten vsaki avantirski politiki in je šel za tem, da putje kapitala dovede gospodarskim investicijam v lastni deželi in da omeji militarizem, zahtevajoči državni denar za namene militarističnega nadvladja.

Pomlad na ruskem bojišču.

Tudi na Poljskem so se pojavili sedaj že oznanjevalci spomladi. Pomlad zmaga je, sneg se taja, reke izgubljajo svoje ledeno oklope in prometna sredstva na cestah so se temeljito izpremenila. Sredi aprila bo tudi na Poljskem pomlad praznovala svojo popolno zmago nad zimo.

Ze skoro poltretji mesec brije v Rusiji precej oster veter. Dočim je bila leto poprej tamkaj izredno mila zima, je letošnja zima to dobroto izenačila. Kakor da bi hotela priroda sama otežkočiti Rusom vojevanje, je bila letošnja pozna zima v Rusiji in zapadni Sibiriji izredno huda. V januarju, februarju in marcu je bilo na Poljskem do 6 stopinj pod ničlo, v Petrogradu in Moskvi še pozimi 25 stopinj pod ničlo, v Kijevu istotako, v zapadni Sibiriji celo 30—50 stopinj pod ničlo. Irkutsk je imel z 51 stopinjami pod ničlo letos eno najglobočjih temperatur. Seveda je trajal ta mraz, pri katerem zamrzne celo živo srebro, le po par dni, vendar pa so mraz in hudi snežni viharji močno ovirali Ruse zlasti pri preskrbovanju armade z vsemi potrebnimi stvarmi. Se na Poljsko je prodrl ta hudi mraz, deloma tudi v vzhodno Prusijo in Galicijo. Reke so bile mestoma popolnoma zamrznjene, prehodi olajšani. V splošnem pa je bila zadnja zima na Poljskem srednje mrzla, v nekaterih ozirih celo milejša kakor prejšnja leta. Padlo je le več snega kakor običajno. Zato pa je bilo tem hujše v Karpatih, kjer je znašala temperatura do 20 stopinj pod ničlo. V kratkem zavejejo tudi tamkaj toplejši vetrovi.

April je doba ruskega pomladanskega pričetka. Do tega časa se drži tamkaj zima trdovratno, zato pa se potem umika tem hitreje. Solnce je potem tako visoko, da pomete lahko tudi z večjimi snežnimi masami. Opoldne postane potem jako toplo, noči pa so še vedno mrzle.

V srednji in vzhodni Galiciji se prične doba tajanja koncem marca ali začetkom aprila. Potem postanejo pota strahovito blatna, ceste neprevozne. Reke mogočno naraščajo; na Poljskem in v zapadni Rusiji dosežejo širino več kilometrov, mostovi postanejo neoparabili, treba je napraviti nove prehode. Iz močvirij nastanejo jezera, poprej še kolikor toliko dostopna ozemlja se izpremene v močvirja, v katerih ne morejo naprej niti ljudje, niti živali, niti vozovi.

Po tako na snegu bogati zimi, kakor je bila letošnja zima, te težkoče, ki jih ustvari pomlad, znatno naraščajo. To stanje traja cele tedne. Najslabše je seveda v bližini rek. Visla postane ogromen veletoč, široke reke jezera. Dočim se pozimi lahko delajo prehodi čez reke, bo to sedaj znatno otežkočeno.

Napad in obramba morata v očigled takim okoliščinam računati s čisto drugimi pogoji. Tren prihaja počasneje, topovi često obliče v blatu, moštvo se vsled ilave ilovice močno utrudi, velikih pohodov ni mogoče delati, konjeniški napadi so deloma popolnoma nemogoči.

Huda zima tudi mnogo možnosti za vojevanje, čeprav naplavlja sneg in mraz velike težkoče, spomladi pa so operacije skrajno težavne. Prvi pomladanski dnevi so najhujša doba za vojne. To traja večinoma do konca aprila in šele z majem je mogoče izrabiti vse ugodnosti vojevanja, ki jih nudi milejši letni čas.

Za april torej ni pričakovati posebnih velikih dogodkov. Če se Rusom tekom cele zime ni posrečilo prodreti preko Mazurskih jezer, se sedaj gotovo ne bodo upali niti približati temu ozemlju, jezerom in močvirjem, ki tvorijo nekaj prirodnih nasip proti Rusiji.

Začetkom aprila se led po teh jezerih staja. Močvirnata ozemlja okoli Varšave, Lublina in Lvova se izpremene v mogočne prometne ovire, ki bodo delale vsem velike skrbi.

Nekoliko na boljšem so v tem oziru zavezniške armade, ki se za svoje namene poslužujejo večinoma železnice, kjer so boljše ceste in je manje močvirja. Za dovoz v Rusijo iz teh pristanišč pa tudi še april ne prihaja v poštev. Kronstadt, pe-

trograjsko pristanišče, je zaprto z ledom približno do 3. maja. Riga in Helsingfors do konca aprila. Isto velja tudi za Arhangelsk ob Belem morju, edino večje rusko pristanišče, preko katerega se zamore uvažati v Rusijo vojni material. Tudi tu je vladala letos izredno huda zima — do 30 stopinj pod ničlo. Približno pol leta je Arhangelsk običajno zaprto z ledom. Led v pristanišču se prične gibati šele okoli 15. maja in bo trajalo torej še okoli dva meseca, predno bo zamogla dobivati Rusija vojni material preko tega pristanišča. Tudi edino rusko pristanišče v vzhodni Aziji, Vladivostok, je običajno zaprto do srede aprila.

Bližajoča se spomlad bo torej Rusom do pričetka poletja manj dobrodošla kakor zaveznikom, ker jim bo delala večje težkoče kakor zima. Kakor hitro pa mine april, potem omogoči pozna pomlad zopet velike pohode, premikanja, boje na dolgih črtah in tudi naprave strelskih jarkov. V maju bodo boji najbrže že v polnem teku.

Sličice iz vojne.

Ponočno delo v vojni. Iz pisma nekega vojnega prostovoljca, ki se nahaja kot pionir na zapadu, posnemljemo sledeči opis: Mi pionirji delamo sedaj ob Aisni s podporo infanterije naše nove postojanke, ker se francoskih strelskih jarkov ne moremo posluževati; nahajajo se namreč kake tri kilometre za našo fronto. Večer za večerom delamo . . . Ob 8 odhod! Treba je napraviti žične zadržke pred nasprednejšim jarkom! Skupina pehote pomaga. S temi besedami je prišel poveljnik naše skupine v našo »sobo«. Slišati je razne medlečke, ki prihajajo od raznih strani, kajti oddelek, ki ga mora predelati naša skupina se odlikuje zlasti po veliki nevarnosti. Mlad Berlinčan meni: No, tu smo dobri! Previdnejši zopet: Le mirno, ne veselite se prezdoga! Da bi se le ne nahajale nasproti nam te proklete strojne puške! Šli smo eden za drugim. Vsak je imel s seboj svojo lopato. Z močno odprtimi očmi je skušal prodreti vsak skozi tmino. »Pozor, žica!« je zaspetal voditelj svojemu tovarišu. »Povejte to naprej!« In tako je šlo naprej; vsak je šel preko žičnega zadržka. Marsikdo je obtičal v žicah in — to je najpodlejšje pri tem — ne more dati duška svojemu srcu. Sovražnik je namreč vedno pazljivo na straži kakor lovski pes. S kletvicami v grlu smo šli čez neki rezervni jarek. Vrgli smo preko težke žice in poskakali potem na drugo stran. Eden je skočil slabo in je seveda padel v jarek. »Taktaktak.« je zapela sovražna strojna puška. Vsi smo se vlegli v trenutku na tla. »Vidiš.« je rekel Berlinčan ponesrečenemu. »to prihaja radi tega . . .« Ko je »avtomat« končal svoje delovanje, smo šli dalje. Kmalu smo bili vsi v jarku. Ze čez nekaj časa smo zabili v zemljo kole za žice. Na posamezne strele, ki so prihajale, se sploh nismo ozirali. Tu je zaropotal nekdo z lopato in šum je bil takoj kvitiran s salvo. Na nebu se je zasvetilo in takoj smo spoznali, da imamo opraviti z artiljerijo. Divje tulenje je napolnilo ozračje. Komaj sem zamogel še posvariti svoje tovariše, ko se je pretreslo ozračje vsled eksploziranja šrapnelov.

Naslednjega dne smo morali napraviti jarek pred poljsko stražo. Šli smo naprej s petimi skupinami infanterije. Neposredno od Aisni lepi gozdič. Treba je bilo iti skozi njega. Mi pionirji smo določili razdalje med posameznimi ljudmi in potem si je vsakdo hitro izkopal svojo luknjo, da dobi nekoliko kritja, kajti sovražne straže so komaj 30 metrov od nas. Vrh tega se nahaja ena straža še v dimniku neke onstan brega se nahajajoče tovarne. Kljub vsem previdnosti nas je vendar opazil sovražnik, kajti prišel je večerni blagoslov v podobi šrapnelskega deževja preko Aisne. Infanteristi so se poskrili v luknje, ki so jih izkopali, pionirji so se vlegli na tla; oni nimajo nobenega kritja in delajo še vedno brez varstva. Tu se pravi pač vzdržati, četudi hije srce do vratu in hodi mimo smrt. Kroglice so padale skoro sto metrov na levo od nas in niso napravile nobene škode . . .

Razne politične vesti.

Grof Tisza odgovarja dunajskemu županu dr. u. Weiskirchnerju. V klubu »delavne narodne (vladne) stranke« so razpravljali dne 2. t. m. o vprašanju aproviacije. Več poslancev je opozarjalo, kako se v Avstriji — kakor kaže to nedavni govor dunajskega župana dr. Weiskirchnerja — pojavlja ob tem težkem vprašanju neka nevtrnost, na kar je izjavil ministrski predsednik grof Tisza, da se

čudi očitanjem Weiskirchnerja na račun Ogrske, in pa tonu, ki ga je rabil. Očividno župan Weiskirchner — tako je izjavil grof Tisza — ni dobro informiran o dejstvih, sicer ne bi bil govoril o pretveznih prebitkih na živilih na Ogrskem in ne da bi bil očitati ponujane cene 46 K. Resnično dejstvo da je, da se je Ogrska skrajno omejevala glede preskrbljenosti za regularno potrebo kruha in za zaloge koroze, potrebne za živinorejo. Kar pa preostaja preko kvantitet za lastno potrebo, da bo ogrska vlada dajala avstrijski na razpolago po ceni, ki bo enaka oni, ki jo mora plačevati ogrski konsument. Če se tudi tu na tam pojavljajo višje cene, da je to izključno delo avstrijskih kupovalcev, ki preplavljajo deželo in ponujajo cene, višje od maksimalnih. Ogrska vlada da bo ob reševanju gospodarskih vprašanj naložila stala avstrijskim bratom ob strani in bo vršila svojo dolžnost.

Tako je zagotovil grof Tisza in jemljemo na znanje z zadoščenjem, seveda pod pogojem, da bodo tudi dejanja resnično odgovarjala besedam. Vendar obžalujemo, da se ni grof Tisza niti z besedo dotaknil še nekake drugega, za aprovizacijo zelo važnega vprašanja: koliko je Ogrska v času vojne izvozila v inozemstvo, kar bi bilo morda preprečilo marsikatero današnje rekrutacijo, ako bi bilo ostalo na razpolago naši »državni skupnosti«, ki se je v tej vojni silajno uveljavila, kakor je tudi naglašal grof Tisza s patrijotičnim zadoščenjem.

Prostitucija in špijonaža. — V praškem »Casu« je napisal dr. Tichy: Ženska družina v ženska lepota ste se pogostoma uporabljali tudi v politične namene. Politika ženskega spodnjega krila je znana stvar v vseh časih in vseh deželah. Ženskih volunov na vendar v prejšnjih letih ni bilo toliko, kakor jih je sedaj. Vohunke so vedno krasotice, kajti lepota vedno lažje odpira usta poučencev. Zdi se pa, da so vohunke skoraj vedno prostitutke. To je lahko umljiv pojav, kajti ženska, poznajoč moško dušo, je dobro, kdaj more uporabiti svoja seksualna dražila. Najbolj je ženska špijonaža razširjena med Japonci, posebno zato, ker se tam kaj volunstvo ne smatra za prestopke etike, temveč se smatra za častno. Prav tako pa tudi prostitucija na Japonskem ni nič slabega, posebno kadar se izvaja z namenom, da se s pomočjo nje preživlja rodina. Japonske prostitutke so danes preplavile skoraj ves svet, izvezli zapadno Evropo. Ceni se, da je teh gejš od 50.000 do 60.000. Zdi se pa, da je to veliko razširjenje japonske prostitucije imelo svoj poseben namen. Povsod, kjer so gejše, so tudi Japonci, s katerimi so gejše v najvišjih stikih. V rusko-japonski vojni niso bile japonske tolerancije hiše v Mandžuriji nič drugega nego gnezda vohunov. Po nazoru E. J. Biderja je vsaka japonska gejša vohunka in to svoje mnenje opira na zadnje dogodke na vzhodni zemeljski poluobli. V mandžurskih tolerancijah hišah so baje našli skrite telefone in mikrofone, s pomočjo katerih so se lahko doli v večji razdalji poslušali pogovori in izjave opitih ruskih častnikov. Neumann opozarja v »Zeitschrift für Sexualwissenschaft« na to stvar in zahteva, da se je zlasti na Nemškem poizvedovalo o življenju in stikih raznih iz tujine došlih pesalk, artistk itd., od katerih jih jih veliko živel v ozkih stikih s častništvom.

Izenačenje nezakončnih otrok na Norveškem. Norveški parlament (storting) je sklenil, da imajo tudi nezakončni otroci pravico do dedščine in da smejo nositi očetovo ime. S tem je rešeno važno socialno vprašanje v smislu pravičnosti. Ta rešila na Norveškem je v prvi vrsti delo ministra za pravosodje Castberga, ki je zgradil svoj zakonski načrt na principu pravne enakosti med zakonskimi in nezakonskimi otroci, na principu enakih dolžnosti očeta in matere, in na principu izpoznavanja družinskih interesov napram otrokom in staršem.

Izgube konj v vojni. Koliko konj pade v vojni, to je jako težko dognati, vendar pa se zamore sklepati približno po izgubah v prejšnji vojni. Zadnje leto ameriške državlanske vojne je imela armada Unije okoli 200.000 konj. Od teh jih je padlo dnevno okoli 600. Skupna izguba znaša torej preko 20.000 konj. V burški vojni je zgubila Anglija nad 15.000 konj in mežgov. »Animal World« piše: Važen faktor za izgube konj so rane, ki jih povzročajo šrapneli. Nobena žival ne pogine pač tako naglo, kakor ravno konj. Tako inficirani konji izgube mnogo moči in se jih mora ubiti. Slabo vreme in neredna hrana povzročata razne bolezni pri konjih. Ceni se, da ne preveč, ako se računa, da postane vsak dan v sedanji vojni okoli 5000 konj nesposobnih za vojne namene.

Kako visoko se dvigne lahko človek? Linnekogla, ki se je dvignil 6570 m, kar je bilo takrat rekord, je pozneje še prekoraj Oehlerich, ki se je dvignil 8100 m. Še pred petimi leti so smatrali strokovnjaki kot nemogoče, da bi se zamoglo doseči z letalom 1000 m. A sedaj so motorji napravili že več tisoč metrov, ne da bi se pri tem utrudili in tudi letalci so se zavarovali proti mrazu in pomanjkanju kisika. Kar jih zamore sicer ustaviti, je pojav, ki ga označujejo turisti kot gorsko bolezen, nekaka oboletost vsled zračnega pritiska, ki se pojavlja seveda šele v višjih višinah. Kakor je konstatiral Štabni zdravnik dr. Flemming, se pojavi ta bolezen šele v višini 5000 m. Letalcu začne precej močno biti srce, vrh tega dobi tudi glavobol in polastita se ga zaspanost in apatija. V hujših slučajih se mu prično mečati misli in pade lahko tudi v neza-

vest. Sivel in Croce-Spinelli sta umrla, ko sta se 1. 1875 dvignila 7000—8000 m visoko, dočim se je nji tretji tovariš Tisandier zamogel rešiti. Nevarnost je posebno velika radi tega, ker si slede ti pojavi čisto neopaženo. Gross, ki se je dvignil z Bernsonom v zrakoplovu 8000 m visoko, poroča »o grozečih pojavih«. V tej višini je zapisal v svoj dnevnik komaj čitljivo: »Mi smo strašno slabi, vendar pa še pri popolni zavesti; vdihavamo kisik«. Napadla ga je nekaka uspalna omotica. Süring, ki se je parkrat dvignil nad 9000 m visoko, enkrat celo 10.500 m, je poročal o popolnoma enakih pojavih. Se v višini 9100 je zamogel mirno opazovati, premišljevali in pisati; za telesna dela pa nasprotno ni bil več sposoben. Süring meni, da se zamore v odprtem zrakoplovu dvigniti največ 12.500 m. Za letalce v letalih so stvari seveda precej drugače; oni ne smejo izgubiti svojih telesnih sil, sicer je padeč neizogiben. V višinah 9—10.000 m se pojavljajo, kljub preskrbi s kisikom, znaki omamljenosti. Na vprašanje, kako visoko se zamore dvigniti človek, se odgovori torej lahko sledeče: višine med 7—8000 m so za drzne letalce pristopne; mogoče se dobe tudi tak, ki dosežejo 8—9000 m, toda preko 10.000 m je skoro nemogoče.

Domuče vesti.

Letošnji velikonočni prazniki so bili krasni, kar se tiče — vremena. Bilo je res vreme, kakršnjega že dolgo nismo uživali. Ne da bi bilo preveč toplote — sveršnik ti je še dobro služil — smejalo se je zlato, toli blago učinkujoče solnce z nebesnega svoda doli. In meščanstvo — kolikor ga je še tu — je v bogati meri izkoristilo ta blagoslov božje narave. V trumah so hoteli — ali peš, ali z raznimi vozili — tja ven v božjo naravo, a zvečer, ko so se vračali, je bilo po ulicah tako vrvenje, kakor ga menda v teh urah ni bilo več od časov mobilizacije. Tudi pust — ta sicer neizgledni aranžer predpustne razposajenosti — ni vspjel letos, da bi bil le kolikšaj bolj oživel tržske ulice v večernih urah. Te praznike pa bi bili morda celo za hip pozabili, da je vojna, ako bi bilo med vrvečimi množicami tudi — sicer navadnega razpoloženja. Tega pa ni bilo. Tam pa tam je kdo tudi malce omahoval po ulici in morda celo nekaj — mrmral, kar naj bi bilo podobno pesmi, ali tistega pravega resničnega razpoloženja, ki je bilo sicer karakteristično tržskega življenja ob takih velikih praznikih — tega ni bilo! Tudi Tržčan, sicer rad razpoložen za veselje, se ne more odtežati silnim utisom velikih dogodkov. Tudi njemu so misli tam zunaj na bojiščih, kjer ima svojca, za katerega usodo vstrepčel. In k tem utisom in tem morečim skrbem so se pridružile gospodarske razmere, ki so neizogibne spremljavalke vsake vojne. Naravno je torej, da ob vsej vedrini neba ni bilo vedrine v dušah. Ob sjaju solnca je viselo v vzduhu, kar je tlačilo duha. Ena misel, ena želja pa je združevala vse: da bi skoro, po častno zavrnjeni gigantski borbi, slavili povratek miru, ki je pogoj sreče in zadovoljstva.

Nezdrava koruzna moka. Tukajšnja »Triester Zeitung« pripoveduje, da so jej zadržali od verodostojne strani, da je došlo semkaj mnogo partij koruzne moke, ki se je kadila. Koruzna moka je v zdravstvenem pogledu neopredelna le tedaj, če je sveže zmlata. Slabi kruh, ki se je prodajal zadnje čase tu pa tam, in ki je imel neki grenak sokus, je bil gotovo iz take stare koruzne moke. Priporočati bi bilo torej, da bi se koruzna dobavljala v zrnu in da bi se mlela deloma v Trstu, deloma po drugih primorskih mlinih.

»Glasbene Matic« v Ljubljani priredi v soboto, 10. aprila 1915, zvečer ob 1/2 8 v veliki dvorani »Narodnega doma« na korist ranjencem v ljubljanskih bolnicah in »Glasbeni Matici« II. dobrodelni koncert pod vodstvom koncertnega vodje g. Mateja Hubada. Sodelujejo: g. Julij Betetto, c. kr. dvorni operni pevec iz Dunaja; g. Janko Ravnik, konservatorist iz Prage; g. Josip Vedral, učitelj Glasbene Matic; pevski zbor »Glasbene Matic«. — Spored: 1. a) Vilko Novak: Cvetje iz narodnega vrta. Hrvatske narodne pesmi za mešani zbor s spremljevanjem klavirja in harmonija; b) Emil Adamič: Mlad junak po vasi jezdi...; c) Josip Pavčič: Kaj ve misli?, mešani zbori. Poje pevski zbor »Glasbene Matic«. 2. a) R. Wagner: Risp Wolfraim iz opere Tannhäuser; b) Risp Savin: Poslednje pismo, pesmi poje gosp. Julij Betetto, c. kr. dvorni operni pevec. 3. Anton Lajovic: Pesem. Kje se skrivaš mi, vesne mili dan... Dvoespjev. Za ženske glasove in klavir. Dvoj gojenke zopetja »Glasbene Matic« gospodične: Marija Pirh, Maruška pl. Trnkoczy (sopran); Mila Počivalnik, Cenka Sever (mezzosopran); Jelica Sadar in Zora Ropas (alt). Na klavirju spremlja gospod Josip Vedral. 4. a) Viteslav Novak: Balada v E-molu; b) Viteslav Novak: Valaški ples. Na klavir igra gospod Janko Ravnik. 5. Anton Lajovic: Pesem primorke. Trospjev. Za ženske glasove in klavir. (Glej št. 3). 6. a) Anton Lajovic: Norčeva jesenska pesem; b) Anton Lajovic: Mesec v izbi. Pesmi

poje g. Julij Betetto, c. kr. dvorni operni pevec. 7. a) Dr. Anton Schwab: Se ena! b) dr. Gajmir Krek: Slika; c) dr. Gajmir Krek: Blagor jim! Mešani zbori. Poje pevski zbor »Glasbene Matic«. — Cene prostora: Sedeži po 5, 4, 3 in 2 K. Stojišča po 1K 20 v, za diake in diakinje po 60 v. Predprodaja vstopnic v tobakarni gđc. J. Dolenceve v Prešernovi ulici in na večer koncerta od 7. ure naprej pri blagajni. — Spored in besedilo po 20 v istotam. Preplačila na korist ranjencem in na korist »Glasbene Matic« se hvaležno izkažejo.

Kaloge kreditnih zadrug v bodočnosti.

»Deutsche landwirtschaftliche Genossenschaftspress« je priobčila članek ekonom. svetnika Quabecka iz Münstra o »pogledu v minulost in bodočnost kreditnih zadrug«. Nekatera mesta iz tega članka utegnemo dobro služiti tudi našim zadrugarjem.

»Največji del denarja«, pravi Quabeck, »ki ga nalaga sedaj občinstvo v denarnih zavodih, bo nedvomno po končani vojni takoj zopet dvigalo. Po vojni bo treba opraviti marsikatero stvar, ki se jo je sedaj odložilo, treba bo nakupiti živine in predvsem bo treba intenzivnejšega obrata v kmetijstvu. Danes je pač uvidel tudi največji nasprotnik kmetijstva, da ne moremo pogrešati močnega kmečkega stanu, ki more sam vso državo preskrbeti z živili in mesom, in kako resnične so skoraj proroške Molkejeve besede: »Nemčija mora poginiti tudi brez vsakega strela, ako nima več trdnega kmetijstva«. Že sedaj se pojavlja gibanje, ki zahteva obdelanje vseh pušč in po vojni se bo to gibanje, če tudi previdno in neprenaglijeno, krepko nadaljevalo. Treba bo zboljšati vse panoge kmetijstva — in to brez sodelovanja zadrug ne pojde. Po vojni bodo morale zadrug dati kmetijstvu velike svote na razpolago in izpolnjujejo gotovo patrijotično dolžnost, ako se že sedaj skrbno pripravljajo na to.

Toda ne le kmetijstvo, tudi trgovina in obrt bosta rabila po vojni obilo sredstev na razpolago. Pričakovati je v teh strokah novega poleta, nove povzdige; oče vseh stvari je pa denar. Armada in brodogradnja bosta obnovljala obrabljeni vojni material in kupovala bosta novega; kraji, ki jih je vojna opustošila, se bodo morali znova kultivirati, prebivalcem škodo povrniti; skrbeti bo za rodbine padlih vojakov, pomagati pohabljenim; to in vse drugo požre milijarde. Težave, ki nastanejo iz tega, da obnovimo in oživimo svoje zveze s svetovnim trgovim, naj tukaj je mimogrede omenim. Mnogi ljudje govorijo o milijardah, ki smo jih dobili kot vojno odškodnino leta 1871. Toda začasno se raje veselimo, da nam je Bog pomagal doslej in upajmo, da nam bo pomagal tudi zanjeprej — načrtov za bodočnost pa ne kujmo nobenih. Za sedaj se nam je treba pripraviti na večno enako igro na denarnem trgu; za plimo sledi osek, ki lahko povzroča krize in katastrofe. Da se tem izognemo, skrbimo, kar moremo, in to tembolj, ker pride najbrž do mednarodne denarne krize. Bratska naša avstrijska država, mi, Francija, Ruska, Anglija, Turčija, Japonsko, vsi bodo hoteli od denarnega trga denar za nadomestitev vojnega materiala in vojni škod ter zrug vsake vrste. Čim dalje bo trajala vojna, tem večje bodo te zahteve na denarnem trgu. In da plava naše zadrugništvo v valovjem svetovnega trga, o tem so nas dogodki zadnjih let dovolj jasno poučili.

Res je, moja izjava, so le domnevanja ali pričakovanja; če se uresničijo, ne vemo, lahko pride tudi vse drugače, nego človek misli. Toda naloga naša je, da se pripravljamo za vse slučaje. Nič bi ne bilo bolj napačno nego to, ako bi prehitro porabili ali pa zabili sedaj v večji meri kamorkoli vloge, ki morda prihajajo. Začetek smo prestali dobro, skrbimo za to, da tudi konec ne bo slab.

Odlikovani čevljaraki mojster

Viktor Schenk

malgetelj obnavlja c. kr. dol. iz oročastega poljezra na poročila svojo zalogo raznovrstnega obnavlja za go-pode kakor tudi za c. kr.

Prodaja najboljšega večila Fredin, Globin, cavalier in Chr. Metodovo mazilo.

Trst, Belvedere 32

MALI OGLASI

se računajo po 4 stot. besedo. Masno tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotink.

Službo išče vdova za par ur na dan. Naslov pove Ins. odd. Edinosti.

Kdor ima številko »Edinosti« od 6. julija 1910 naj jih prinese Inzeratnemu oddelku našega lista, proti primerni nagradi.

Fratelli Rauber
Trst, ul. Carducci 14 (ex Torrente)
Zaloga ustrojenih kož
Velika izbira potrebščin za čevljarje. — Specijaliteta potrebščin za sedlarje.

MILJAVAC ANTON
zaloga vina na Proseku št. 131
priporoča p. n. občinstvu in gostilničarjem svojo najizbornejšo istrsko vino domačega pridelka iz Vrara (Orsera).
Cena po dogovoru izven vsake konkurence.
Prodaje se od 1/4 hektolitra naprej.

Prva tržaška tovarna
brusnih kamnov, smirka in »corundum«
G. Pilotti-Trst
Pisarna: Riva Pescatori 14, Tel. 15-25

Ivan Krže
Trst, Piazza S. Giovanni 1
Zaloga kuhinjskih in kletarskih potrebščin od lesa in plešan, škafov, vrent, tebor in kad, sodčkov, lopat, rešet, sit in bakovrstnih košev, jersav in metel ter mnogo drugih v to stroko spadajočih predmetov.
Priporoča svojo trgovino s kuhinjsko posodo vsake vrste bodi od porcelana, zemlje, emaila, kostarja ali cinka nadalje pasamantorje, kletke itd. Za gostilničarje pipe, kroglice, sesalje in steklene posode za vino.

Točne ure prodaja
Emilio Müller
najuglednejša in najstarejša prodajalnica ur v Trstu, ulica S. Antonio (vokal ulice S. Nicolò)
Velika izbira verižic, zlatih, srebrnih, kakor tudi stenskih ur vsake vrste i. t. d.
Ustanovljena 1. 1859.

TISKARNA
EDINOST

Telef. 11-57 TRST Telef. 11-57
ul. sv. Frančiška As. 20

Izvršuje tiskarska dela v najmodernejšem slogu, bodisi v p. prostem ali večbarvnem tisku in po zmernih cenah. — Vizitnice, vabila, memorandumi, zavitke, dopisnice, okrožnice, pismeni papir, trgovske cenike itd. P. n. naročnikom ugodi z izvršenjem naročila v najkrajšem času.

Dr. PEČNIK
Dr. PETSCHNIGG
TRST, VIA S. CATERINA ŠTEV. 1.
Zdravnik za notranje (splošne) bolezni 8—9 in 2—3 in specijalist za kožne in vodne (spolne) bolezni: 11/2—1 in 7—7/2

Zaloga dalmatinskega vina
lastnega pridelka iz Jesenic pri Omišu
Filip Ivanišević
ulica Torre bianca 18, Telefon 14-05
Prodaja na drobno in na debelo.
Gostilna-Buffer v ul. Nuova št. 9, v kateri toči svoja vina prve vrste.

Dr. HORVATH
TRST, CORSO ŠT. 17
Specijalist za KOŽNE in SPOLNE BOLEZNI
SIKOST in NERVOZNOST
za BOLEZNI v NOGAH in SKLEPIN.
Sprejema od 11-1 pop. in 4-6 zvečer ob nedeljah od 10-1.

Dnevnik „Edinost“ v Trstu
je izdal in založil naslednje knjige:
1. »VOHUN«, Spisal I. F. Cooper. — Cena K 1.60.
2. »TRI POVESTI GROFA LEVA TOLSTEGA«. — Cena 80 vin.
3. »RAZARI«, Spisal L. N. Tolstoj. Posloven Josip Knaflič. — Cena K 1.60.
4. »PRVA LJUBEZEN«, Spisal I. Sjergjevič Turgjenjev. Poslovenil dr. Gustav Gregorin. — Cena 1 K.
5. »POLJUB«, Povest iz gorskega življenja češkega ljudstva. Spisala Karolina Světlá. Poslovenil F. P. — Cena 80 vin.
6. »BESEDA O SLOVANSKEM OBRDNEM JEZIKU PRI KATOL. JUHO-SLOVANI«, (Malo odgovora na škofa Nagla poslovno pastirsko pismo v pouk slov. ljudstvu). — Cena 80 vin.
7. »IGRALEC«, Roman iz spominov mladeniča. Ruski spisal F. M. Dostojevskij. Poslovenil R. K. — Cena K 1.60.
8. »JURKICA AGICEVA«, Spisal Ksaver Sander-Gjalski. Prevel F. Orel. — Cena K 2.—
9. »UDOVICA«, Povest iz 18. stoletja. Napisal I. E. Tomić Poslovenil Stefan Klavž. — Cena K 1.60.
10. »JUG«, Historičen roman. Spisal Prokop Chocholoušek. Poslovenil H. V. — Cena K 3.—
11. »VITEZ IZ RDECE HISE«, (Le Chevalier de Mais'm rouge). Roman iz časov francoske revolucije. Spisal Aleks. Dumas star. Prevel Ferdo Perhavec. — Cena K 2.50.

Ces. kr. priv.
Riunione Adriatica di Sicurtà v Trstu
ustanovljena leta 1838.
Zavarovanja proti škodi, povzročeni po ognju, strelu in eksplozijah.
Zavarovanja steklenih plošč proti razbitju.
Zavarovanja proti tatvini v domovih.
Zavarovanja pošiljatev na morju in na suhem.
Življenjska zavarovanja v najrazličnejših kombinacijah.

Delniška glavica in rezerve dne 31. decembra 1912 K 175.540.187-98
Stanje zavarovalne glavice na življenje (31. 12. 1912) K 534.593.429-80.
Odkar obstoja družba, je bilo v vseh branah izplačano na škodah K 758.460.356-83.
Iskalepne v vseh deželah glavnih mestih in važnejših krajih Avstro-Ogrske in Srbije.

UMBERTO COMICI
zaloga stavbinskega materiala.
Tovarna cementnih plošč in cev.
TRST, Campo S. Giacomo 11 in V. Concordia 1 (Zadaj cerkve Sv. Jakoba)
V zalogi vedno novo dospelu blago.
Cene zmerne. Postrežba točna.

JOSIP STRUCKEL
Trst, vogal ul. Nuova-S. Caterina
Nov prihod volnenega blaga za moške, in ženske, zefir, batist in perlija svila za jopice. — Svilenist in okrasji zadnje novosti, velik izbor izgotovljenega perila in na metre, spodnje srajce moderci. Veznine in drobnarije, preproge, zavese, trlizi po izjemno nizkih cenah.

D. KORSANO
Specijalist za sifilitične in kožne bolezni
Ima svoj ambulatorij
v Trstu, v ul. S. Lazzaro št. 17, I. (Palazzo Diana)
Za cerkvijo Sv. Antona novega.
Sprejema od 12 do 1: in od 6 do 7 pop. ženske od 5 do 6 popoldne.

„Tržaška posojilnica in hranilnica“

POSOJILA DAJE
za vknjižbo 5%
na menice po 6%
na zastave in amortizacijo za daljšo dobo po dogovoru.
ESKOMPTEV TRGOVSKE MENICE.

HRANILNE VLOGE
sprejema od vsakega, če tudi ni ud. in jih obrestuje po 4%
Večje stalne vloge in vloge na tek. račun po dogovoru.
Rečni darovi plačujejo povod sam. — Vloga se lahko po eno kruno. — ODDAJA DOMAČE NABIRALNIKE (HRANILNE PUŠICE).

registrovana zadruga z omejenim poroštvom
TRST - Piazza della Caserma št. 2, I. nad. - TRST
(v lastni palači) vhod po glavnih stopnicah.
Poštno hranilnični račun 16.004. — TELEFON št. 952
Ima varnostno celico (safe deposits) za shranje vrednostnih listin, dokumentov in raznih drugih vrednot, popolnoma varno proti ulomu in požaru, urejno po najvišjem načinu ter jo oddaja strankam v najem po najnižjih cenah.
STANJE VLOG NAD 10 MILIJONOV KRON.
Uredne ure: od 9 do 12 dopold. in od 3 do 5 popold. Izplačuje se vsak delavnik ob uradnih urah.